

Ràbia Positiva: «Érem minoritaris, però el temps ha demostrat que teníem raó»

Parlem amb la històrica banda santsenca de punk Ràbia Positiva | El grup celebra els 30 anys de la seva creació amb un concert únic aquest dissabte 11 de novembre a La Lleialtat Santsenca

Ràbia Positiva en els seus inicis | Arxiu

Coincidint amb els 30 anys de la fundació del grup, l'àlbum 1993-2010 (Kasba Music, 2023) inclou tretze himnes dels santsencs **Ràbia Positiva**. El cantant, David Vázquez, deixa clar que el retorn als escenaris no és a l'agenda, però que de moment es retrobaran en un concert puntual aquest dissabte 11 de novembre a La Lleialtat Santsenca per celebrar les tres dècades. Parlem d'aquest aniversari i el concert amb Vázquez.

El 2008 vas dir a ENDERROCK: "No hem estat mai ambiciosos, segurament hauríem pogut fer més coses. Però ens ho hem pres així i potser per això hem pogut aguantar quinze anys". D'aquella entrevista ja en fa quinze anys... Et reafirmes en la idea?

Vist amb perspectiva, és una resposta que ja anticipava el final del grup. Al cap de dos anys d'aquella entrevista vam adonar-nos que en els últims quatre anys només havíem fet quatre cançons. Quan havia d'escriure una lletra tot em sonava repetit. Les melodies no sortien. Alguna cosa fallava. La flama s'havia apagat... Tot i que no ho vam explicar en aquell moment, de **Ràbia**

Positiva en van sortir fins a tres grups de música: Lo Petit Comitè, Revés i Brot Bord. I, de fet, van ser propostes molt diverses entre si perquè cadascú ja tenia idees molt diferents.

Tot i això, heu continuat tocant de manera puntual. En els últims temps, podem dir que més o menys cada any hi ha hagut un concert de Ràbia Positiva. I heu presentat un vinil recopilatori que va des de la maqueta el 1993 fins al darrer disc el 2010.

El disc és una iniciativa del segell Kasba Music. A nosaltres ja ens va semblar bé, però vam posar algunes condicions, i la principal era que no volíem fer una gira de presentació, perquè som cinc i hi ha interessos molt diversos, des de qui voldria tornar als escenaris fins a qui ni tan sols voldria fer un bolo a l'any...

Creieu que les vostres cançons encara són vigents?

Sí, i aquesta és una de les raons que donen sentit al fet de retrobar-nos. Escoltades amb perspectiva i fent un balanç de totes les cançons de **Ràbia Positiva**, excepte "La mili" que és de la maqueta, tota la resta són de plena actualitat. Si la gent escolta "Nadie es ilegal", ja no és que estiguem igual, sinó que estem molt pitjor!

El disc inclou temes clàssics com ara "Com s'entén", un lema del moviment okupa, al qual vau estar estretament vinculats... Què creieu que n'ha quedat, avui dia, d'aquells moments socials dels anys noranta?

Penso que la gent que en vam prendre part vam ser al lloc encertat en el moment adient, tot i que en aquell moment érem els rars. Érem minoritaris, però amb la perspectiva del temps s'ha demostrat que teníem raó. Ara tothom sap què és l'exclusió residencial, què és un desnonament o què és una ocupació. Hi ha molta més consciència sobre aquestes problemàtiques i la societat és molt més madura. Jo havia coincidit a centres socials com l'Hamsa amb la mateixa Ada Colau o amb persones que després han estat alcaldes o regidors, i a mi em sembla que això ho hem de llegir com un triomf. Com aquell lema dels palestins: "Amb la raó i la força, Palestina vencerà". La raó la teníem, i la força de no rendir-nos també.

Quan vau crear el grup, a principi dels anys noranta, era un moment de 'boom' del hardcore a Barcelona. Però aquella escena era poc activista i s'expressava majoritàriament en anglès... Per què vosaltres vau decidir fer una aposta més política?

D.V: **Ràbia Positiva** era fruit d'una barreja. El bateria i jo veníem d'escoltar molt de rock radical basc, mentre que un altre sector del grup tenia més un rotllo **Minor Threat**, i també de hardcore punk melòdic californià. Els **Ràbia** érem una barreja de les dues tradicions, fins i tot barrejàvem l'ska-punk, que llavors i de manera despectiva s'anomenava 'ska calimotxero'.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=8ElsJ_4rzd4

I com van encaixar aquestes dues ànimes que comentes en l'escena d'aquells anys?

Vam viure a cavall de dos mons, ja que per als hardcoretes érem punks, i per als punks érem un grup de hardcore. Per descomptat, això tenia avantatges, però també inconvenients, perquè no érem dins cap escena en concret, però alhora ens aprofitàvem de tot arreu.

I pel que fa a la ideologia del grup?

D.V: Ens passava el mateix amb el tema ideològic, perquè no érem un grup estrictament independentista, però tampoc érem anarquistes. Per això dues vegades va passar que tocàvem un divendres per a Maulets i un dissabte per a la CNT. I això no tothom ho podia fer. Ho vivíem meravellosament, ampliàvem la base! [Riu].

Quan Ràbia Positiva va gravar la primera maqueta als anys noranta, encara hi havia cassetes i fanzins... Com valoreu els canvis que hi ha hagut en el món musical des d'aleshores?

Ara mateix a Sants hi ha molts més llocs on tocar que no pas quan vam començar, perquè llavors teníem les cases ocupades i poca cosa més. Potser en realitat el nostre barri és una rara avis, però actualment hi ha espais com la Deskomunal i La Lleialtat, i es pot assajar a Can Vies o a l'auditori de Can Batlló... Tot i això, la veritat és que abans tot era més lliure.

Què vols dir?

Recordo actuar davant l'Estació de Sants amb **Inadaptats** un 12 d'octubre. A la plaça d'Osca també hi vam fer moltíssims concerts... i ara no es podria perquè està inundada de terrasses de bars. En aquest sentit, aquells anys tot era molt més permissiu. Ara bé, el que és molt clar és que a l'hora de descobrir música actualment tot és molt més senzill que no pas als noranta.